

Anonymizované znenie

Preklad

C-130/24 – 1

Vec C-130/24

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

16. február 2024

Vnútroštátny súd:

Verwaltungsgericht Düsseldorf

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

16. január 2024

Žalobkyňa:

YC

Žalovaný:

Stadt Wuppertal

8 K 8657/22

U Z N E S E N I E

V konaní vo veci správneho súdnictva

pani YC, [omissis]

žalobkyňa,

[omissis]:

pr o t i

žalo Stadt Wuppertal, [omissis]
vané
mu,

v o v e c i práva týkajúceho sa cudzincov (pobyt na rodinné účely)
v tomto prípade: právo na pobyt podľa článku 20 ZFEÚ

[omissis]

8. komora Verwaltungsgericht Düsseldorf (Správny súd
Düsseldorf, Nemecko)
dňa 16. januára 2024

r o z h o d l a:

Konanie sa prerušuje.

Súdnemu dvoru Európskej únie sa podľa článku 267 ZFEÚ predkladá návrh na začatie prejudiciálneho konania týkajúci sa týchto otázok:

- 1. Závisí právo na pobyt podľa článku 20 ZFEÚ od toho, či konanie o udelení víza, ktoré sa podľa zákona vyžaduje na udelenie vnútroštátneho povolenia na pobyt, možno primerane dodatočne uskutočniť v krátkom období, ktoré možno spoľahlivo vymedziť?**
- 2. Vzniká právo na pobyt podľa článku 20 ZFEÚ na základe práva Únie, takže stačí, aby ho vnútroštátne orgány potvrdili, alebo musia vnútroštátne orgány takéto právo na pobyt konštitutívne priznať?**
- 3. V prípade, že právo na pobyt vzniká na základe práva Únie automaticky: v ktorom okamihu toto právo vznikne?**

4. V prípade, že právo na pobyt majú udeliť vnútroštátne orgány: v ktorom okamihu sa má udeliť so spätnou platnosťou?

O d ô v o d n e n i e

I.

- 1 Žalobkyňa narodená 6. februára 1988 je štátnou príslušníčkou Kamerunskej republiky. Je držiteľkou cestovného pasu platného do 23. marca 2028.
- 2 Poľský zastupiteľský úrad vydal dňa 25. septembra 2019 žalobkyni na študijné účely vnútroštátne vízum (vízum kategórie D) platné do 23. septembra 2020. S týmto vízom pricestovala 28. septembra 2019 do schengenského priestoru a začala študovať v Poľsku.
- 3 Žalobkyňa potom vycestovala z Poľska do Nemecka a 1. augusta 2020 sa nahlásila u žalovaného (cudzinecký úrad). Mala v úmysle nastúpiť 1. októbra 2020 do zamestnania v Bundesfreiwilligendienst (Spolková dobrovoľnícka služba, Nemecko) a o možnostiach sa telefonicky informovala u žalovaného.
- 4 Žalovaný požiadal žalobkyňu o opustenie krajiny a vydal jej potvrdenie o prekročení hraníc po tom, keď žalobkyňa uviedla, že chce dobrovoľne opustiť krajinu. Dňa 6. novembra 2020 bola žalobkyňa písomne vyzvaná, aby z krajiny bezodkladne odišla.
- 5 Žalobkyňa spolkové územie neopustila. Úrady ju však už nemohli kontaktovať na adrese, ktorú nahlásila. Žalobkyňa sa so žalovaným opäť skontaktovala až 23. júna 2021.
- 6 Dňa 24. septembra 2021 sa žalobkyni narodilo dieťa, ktoré má nemecké občianstvo po svojom otcovi.
- 7 Žalobkyňa žije so svojím dieťaťom v spoločnej domácnosti. Otec dieťaťa je s dieťaťom v kontakte len málo. Dieťa navštevuje len cez víkendy a platí výživné v celkovej výške 200 eur mesačne. Otec dieťaťa sa tiež z pracovných dôvodov nemôže starať o svoje dieťa počas obdobia niekoľkých týždňov po sebe. Žalobkyňa má nárok na výlučnú starostlivosť.
- 8 Žalobkyňa 12. apríla 2022 požiadala, aby jej bolo udelené povolenie na pobyt na účely výkonu osobnej starostlivosti.
- 9 Žalovaný nerozhodol o tejto žiadosti. Žalobkyňa preto 13. decembra 2022 podala žalobu.
- 10 V súdnom konaní žalovaný tvrdí, že udelenie povolenia na pobyt je vylúčené. V období od decembra 2020 do konca júna 2021 sa žalobkyňa skrývala. Naplnila teda skutkovú podstatu trestného činu podľa § 95 ods. 1 bodu 2 Aufenthaltsgesetz; (ďalej len „AufenthG“). Z toho vyplýva záujem na vyhostení podľa ustanovenia

§ 5 ods. 1 bodu 2 AufenthG, ktorý vylučuje udelenie povolenia na pobyt a od ktorého sa nemožno odchyliť. Udelenie povolenia na pobyt si tiež vyžaduje vstup s požadovaným vízom. To chýba. Od žalobkyne možno odôvodnene očakávať opätovné začatie vízového konania, ktoré trvá menej ako jeden mesiac. Môže opustiť krajinu spolu so svojím nemeckým dieťaťom a vízové konanie zopakovať v Kamerune. Záujmy dieťaťa tým nie sú ohrozené. Podmienky práva na pobyt podľa článku 20 ZFEÚ okrem toho neboli splnené. V prípade spoločného odchodu s cieľom opätovne začať vízové konanie musí nemecký štátny príslušník, ktorý nie je školopovinný, opustiť územie Únie len na krátky čas, takže podstata práva nie je dotknutá. Prerušenie styku s otcom dieťaťa na menej ako jeden mesiac je prijateľné.

- 11 (Neprávoplatným) čiastočným rozsudkom z 23. novembra 2023 bola žalovanému uložená povinnosť udeliť žalobkyni povolenie na pobyt podľa § 28 ods. 1 prvej vety bodu 3 AufenthG odo dňa vyhlásenia rozsudku.
- 12 Spor je teda stále predmetom konania pred vnútroštátnym súdom, pričom žalobkyňa sa domáha toho, že má právo na pobyt aj na obdobie do 23. novembra 2023. Podľa vnútroštátneho práva je vydanie povolenia na pobyt na obdobie pred 23. novembrom 2023 vylúčené.

II.

1.

- 13 Nasledujúce ustanovenia tvoria relevantný právny rámec sporu:

Právo Únie

Článok 20 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“)

(1) Týmto sa ustanovuje občianstvo Únie. Občanom Únie je každá osoba, ktorá má štátnu príslušnosť členského štátu. Občianstvo Únie dopĺňa štátne občianstvo a nenahrádza ho.

(2) Občania Únie požívajú práva a podliehajú povinnostiam ustanoveným v zmluvách. Majú okrem iného:

- a) právo na slobodný pohyb a pobyt na území členských štátov;
- b) právo voliť a byť volení vo voľbách do Európskeho parlamentu a vo voľbách do orgánov samosprávy obcí v členskom štáte, v ktorom majú bydlisko, za rovnakých podmienok ako štátni príslušníci tohto štátu;
- c) právo požívať na území tretej krajiny, v ktorej nie je zastúpený členský štát, ktorého sú štátnymi príslušníkmi, ochranu diplomatických a konzulárnych orgánov ktoréhokolvek členského štátu za rovnakých podmienok ako štátni príslušníci tohto štátu;

d) právo obrátiť sa s petíciou na Európsky parlament, obrátiť sa na európskeho ombudsmana a na inštitúcie a poradné orgány Únie v ktoromkoľvek jazyku zmlúv a dostať odpoveď v tom istom jazyku.

Tieto práva sa uplatňujú v súlade s podmienkami a obmedzeniami vymedzenými v zmluvách a opatreniami prijatými na ich vykonanie.

Vnútroštátne právo

Gesetz über den Aufenthalt, die Erwerbstätigkeit und die Integration von Ausländern im Bundesgebiet (Aufenthaltsgesetz; zákon o pobyte, zamestnaní a integrácii cudzincov na spolkovom území; ďalej len „AufenthG“), dostupný na adrese: https://www.gesetze-im-internet.de/aufenthg_2004/AufenthG.pdf/, v anglickom znení dostupný na https://www.gesetze-im-internet.de/englisch_aufenthg/englisch_aufenthg.pdf.

§ 5 AufenthG – Všeobecné podmienky na udelenie

- (1) Udelenie povolenia na pobyt je spravidla podmienené
 1. zaistením živobytia,
 - 1a. tým, že je objasnená totožnosť cudzinca, a ak nemá povolenie na návrat do inej krajiny, aj jeho štátna príslušnosť,
 2. neexistuje záujem na vyhostení,
 3. pokiaľ neexistuje nárok na vydanie povolenia na pobyt, pobyt cudzinca z iného dôvodu nepoškodzuje ani neohrozuje záujmy Spolkovej republiky Nemecko a
 4. pasová povinnosť podľa § 3 je splnená.
- (2) Vydanie povolenia na prechodný pobyt, modrej karty EÚ, povolenia pre osobu presunutú v rámci spoločnosti (ICT karta), povolenia na trvalý pobyt alebo povolenia na dlhodobý pobyt v EÚ, je ďalej podmienené tým,
 1. vstúpil na územie s požadovaným vízom a
 2. vo svojej žiadosti o vízum už poskytol relevantné informácie na účely udelenia povolenia na pobyt.

Od týchto požiadaviek sa možno odchyliť, ak sú splnené základné požiadavky na vydanie povolenia na pobyt alebo ak by bolo vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu neprimerané opätovne začať konanie o udelení víza. [...]

§ 27 AufenthG – Zásada zlúčenia rodiny

(1) Povolenie na pobyt na účely vytvorenia a zachovania rodinného spolužitia na spolkovom území pre zahraničných rodinných príslušníkov (zlúčenie rodiny) sa udeľuje a predlžuje na účely ochrany manželstva a rodiny podľa článku 6 [Grundgesetz (Základný zákon)].

[...]

(3) Udelenie povolenia na pobyt na účely zlúčenia rodiny môže byť zamietnuté, ak je osoba, ktorej sa má zlúčiť rodina, odkázaná na dávky podľa Zweiten oder Zwölften Buch Sozialgesetzbuch (kniha II alebo kniha XII sociálneho zákonníka, Nemecko) na výživu iných členov rodiny alebo iných členov domácnosti. Od ustanovenia § 5 ods. 1 bod 2 možno upustiť.

§ 25 AufenthG – Pobyt z humanitárnych dôvodov

[...]

(5) Cudzincovi, ktorý je povinný opustiť krajinu, možno udeliť povolenie na pobyt, ak jeho odchod z krajiny nie je možný z právnych alebo faktických dôvodov a ak sa nedá počítať s tým, že prekážky odchodu budú v dohľadnom čase odstránené. [...]

§ 28 AufenthG – Prist'ahovanie sa rodiny k nemeckým štátnym príslušníkom

(1) Povolenie na pobyt sa udelí zahraničnému

1. manželskému partnerovi nemeckého štátneho príslušníka,
2. maloleťmu nemanželskému dieťaťu nemeckého štátneho príslušníka,
3. rodičovi maloleťmu nemeckého štátneho príslušníka na účely vykonávania rodičovskej starostlivosti

pod podmienkou, že sa zvyčajné bydlisko nemeckého štátneho príslušníka nachádza na spolkovom území. Odchylné od ustanovenia § 5 ods. 1 bodu 1 sa vydáva v prípadoch uvedených prvej vete, bode 2 a 3. Spravidla by sa malo vydať odchylné od § 5 ods. 1 č. 1 v prípadoch prvej vety bodu 1.

§ 54 AufenthG – Záujem na vyhostení

[...]

(2) Záujem na vyhostení v zmysle § 53 ods. 1 sa považuje za závažný, ak cudzinec

[...]

9. sa dopustil nielen individuálneho alebo menej závažného porušenia právnych predpisov alebo súdnych či úradných rozhodnutí alebo

opatrení, alebo mimo spolkového územia spáchal skutok, ktorý sa na spolkovom území považuje za závažný úmyselný trestný čin.

§ 95 AufenthG – Predpisy o sankciách

(1) Trestom odňatia slobody až na jeden rok alebo peňažným trestom sa potrestá ten, kto [...]

2. sa zdržiava na spolkovom území bez požadovaného povolenia na pobyt podľa § 4 ods. 1 prvej vety, keď

- a) je povinný odísť z krajiny,
- b) mu nebola poskytnutá lehota na odchod z krajiny alebo táto lehota uplynula, a
- c) ktorého vyhostenie nie je pozastavené,

[...].

2.

- 14 Konanie sa prerušuje. Podľa článku 267 ZFEÚ je potrebné predložiť Súdnu dvor Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor EÚ“) na rozhodnutie prejudiciálne otázky uvedené vo výroku tohto uznesenia. Tieto otázky sa týkajú výkladu článku 20 ZFEÚ. Keďže ide o výklad práva Únie, právomoc má Súdny dvor EÚ.
- 15 Prejudiciálne otázky sú relevantné pre rozhodnutie a Súdny dvor EÚ ich musí objasniť.
- 16 Pre právne posúdenie predmetu sporu, či má žalobkyňa právo na pobyt aj v období do 23. novembra 2023 (dátum vydania čiastočného rozsudku), o ktorom ešte nebolo rozhodnuté, je rozhodujúce, či vzniklo právo na pobyt podľa článku 20 ZFEÚ, či podľa práva Únie vzniká automaticky a od akého dátumu vzniklo.
- 17 Vnútroštátny súd je presvedčený, že vnútroštátne právo bráni podľa Aufenthaltsgesetz udeleniu povolenia na pobyt do 23. novembra 2023. Do tohto momentu existoval záujem na vyhostení v zmysle § 54 ods. 2 bodu 9 AufenthG z dôvodu naplnenia skutkovej podstaty trestného činu podľa § 95 ods. 1 bodu 2 AufenthG. Tento (záujem) bol aktuálny do 23. novembra 2023, čo znamená, že nebola splnená obvyklá požiadavka podľa § 5 ods. 1 bodu 2 AufenthG. Vnútroštátny súd bol presvedčený o tom, že by sa od nej dalo odchýliť až od 23. novembra 2023. Aj udelenie povolenia na pobyt z humanitárnych dôvodov podľa § 25 ods. 5 AufenthG bolo z tohto dôvodu vylúčené.

Otázka 1:

- 18 Niektoré časti vnútroštátnej judikatúry vychádzajú z toho, že požiadavky na právo na pobyt podľa článku 20 ZFEÚ sú splnené až vtedy, ak vízové konanie nemožno primeraným spôsobom uskutočniť v krátkej lehote, ktorú možno spoľahlivo obmedziť,

Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd, Nemecko; ďalej len „BVerwG“), rozsudok z 12. júla 2018 – 1 C 16.17 –, ECLI:DE:BVerwG:2018:120718U1C16.17.0 (= juris, bod 35); tamže Oberverwaltungsgericht (Vyšší správny súd; ďalej len „OVG“) Magdeburg, uznesenie z 21. septembra 2022-3 M 68/22-, ECLI:DE:OVGST:2022:0921.2M68.22.00 (= juris, bod 12): Právo na pobyt podľa práva Únie v súlade s článkom 20 ZFEÚ je vylúčené, ak cudzinec musí opustiť územie EÚ len na krátky čas, ktorý možno spoľahlivo obmedziť, s cieľom uskutočniť vízové konanie.

- 19 Na odôvodnenie sa odkazuje na vec K.A. Súdny dvor EÚ v nej rozhodol, že je v rozpore s cieľom sledovaným článkom 20 ZFEÚ nútiť štátneho príslušníka tretej krajiny, aby na neurčité obdobie opustil územie Únie,

Súdny dvor EÚ, rozsudok z 8. mája 2018 – C-82/16 (K.A.) –, ECLI:EU:C:2018:308 (= curia.eu, bod 57).

- 20 Z toho sa – rovnako, ako to urobil žalovaný – *a contrario* odvodzuje záver, že opustenie územia Únie na krátky časový úsek, ktorý možno spoľahlivo vymedziť, nemá vplyv na právo podľa článku 20 ZFEÚ, podstata tohto práva nie je dotknutá.

- 21 Vnútroštátny súd má o tom pochybnosti. Sú založené jednak na skutočnosti, že Súdny dvor EÚ v uvedenej veci K. A. neodpovedal na štvrtú prejudiciálnu otázku (4. písm. d)), takže opačný záver, ktorý vyvodil cudzinecký úrad a v niektorých prípadoch vnútroštátna judikatúra, teda nie je záväzný. Otázka bola výslovne formulovaná tak, či skutočnosť, že povinnosť podať žiadosť [...] v krajine pôvodu spôsobí len to, že občan Únie musí prípadne na obmedzený čas opustiť územie Európskej únie ako celok, predstavuje relevantný faktor. Rozhodnutie bolo tiež vydané v situácii týkajúcej sa existujúceho zákazu vstupu v súlade s článkom 11 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území.

- 22 Naproti tomu zrejme Súdny dvor EÚ vo veci XU zdôrazňuje, že pre právo na pobyt odvodené z článku 20 ZFEÚ postačuje samotné konštatovanie, že štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý je rodinným príslušníkom občana Únie, nemožno priznať právo na pobyt podľa vnútroštátneho práva alebo odvodeného práva Únie, ak sa k tomu pridruží skutočnosť, že medzi štátnym príslušníkom tretej krajiny a občanom Únie existuje vzťah závislosti, ktorý by viedol k tomu, že občan Únie by bol v prípade vyhostenia jeho rodinného príslušníka z tretej krajiny nútený opustiť územie Únie,

Súdny dvor EÚ, rozsudok z 5. mája 2022 – C-451/19 (XU a QP) –, ECLI:EU:C:2022:354 (= curia.eu, bod 48).

- 23 Na udelenie povolenia na pobyt podľa § 28 ods. 1 prvej vety bodu 3 AufenthG na účely zlúčenia rodiny sa podľa § 5 ods. 2 prvej vety bodu 1 AufenthG vyžaduje, aby štátny príslušník tretej krajiny najprv pricestoval s požadovaným vízom, teda s vízom na účely zlúčenia rodiny. Podľa ustanovenia § 5 ods. 2 druhej vety AufenthG výnimka existuje v prípade, ak by vzhľadom na mimoriadne okolnosti konkrétneho prípadu bolo neprimerané opätovne začať konanie o udelení víza. Ak teda orgán dospeje k záveru, že je primerané opätovne začať vízové konanie, najmä preto, že ho možno spoľahlivo začať v krátkom čase, udelenie povolenia na pobyt podľa vnútroštátneho práva je vylúčené. Tým je podstate daná pôsobnosť článku 20 ZFEÚ.
- 24 V tejto súvislosti treba okrem toho konštatovať, že článok 20 ZFEÚ, nadväzujúc na postavenie občana Únie, priznáva základné a individuálne právo voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov s výhradou obmedzení a podmienok uvedených v Zmluve o FEÚ a opatrení prijatých na ich uplatnenie. Bez práva na vstup na územie Únie je toto právo bezcenné.

Súdny dvor EÚ, rozsudky z 27. apríla 2023 – C-528/21 (M.D.) –, ECLI:EU:C:2023:341 (= curia.eu, bod 59), a z 22. júna 2023 – C-459/20 (X) –, ECLI:EU:C:2023:499 (= curia.eu, bod 30).

- 25 Okrem toho, podľa zásady medzinárodného práva, ktorú právo Únie nemôže porušovať, členský štát nemôže odoprieť vlastným štátnym príslušníkom vstup na svoje územie alebo pobyt na ňom; títo štátni príslušníci teda majú bezpodmienečné právo na pobyt v tomto členskom štáte,

Súdny dvor EÚ, rozsudok z 22. júna 2023 – C-459/20 (X) –, ECLI:EU:C:2023:499 (= curia.eu, bod 41).

Otázka 2:

- 26 Vnútroštátna judikatúra vychádza prevažne z toho, že právo na pobyt podľa článku 20 ZFEÚ vzniká priamo na základe práva Únie, vnútroštátne orgány ho teda majú iba potvrdiť,

BVerwG, rozsudok z 12. júla 2018 – 1 C 16.17 –, ECLI:DE:BVerwG:2018:120718U1C16.17.0 (= juris, bod 34): právo na pobyt „*sui generis*“; OVG Koblenz, uznesenia z 13. januára 2021- 7 D 11208/20 –, ECLI:DE:OVGRLP:2021:0113.7D11208.20.00 (= juris, bod 24) a z 23. septembra 202- 7 A 10337/21 –, ECLI:DE:OVGRLP:2021:0923.7A10337.21.00 (= juris, bod 9); Verwaltungsgericht Bremen (Správny súd [ďalej len „VG“] Brémy), rozsudok z 30. mája 2022 – 4 K 2202/19 –, ECLI:DE:VGHB:2022:0530.4K2202.19.00 (= juris, bod 36); Fleuß, Unionsbürgerschaft und Freizügigkeit, in: VerwArch 2022, 201(243); tamže

pre Rakúsko rakúsky Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd), rozsudok z 13. septembra 2017 – 10 ObS 64/17k –, a z 21. januára 2020 – 10 ObS 178/19k –, na stránke: ris.bka.gv.at.

- 27 Vnútroštátny súd má o tom pochybnosti. Prikláňa sa k názoru, že právo podľa článku 20 ZFEÚ nevzniká priamo na základe práva Únie, ale najprv ho musia priznať, resp. konštitutívne udeliť vnútroštátne orgány.

VG Düsseldorf, rozsudok z 29. októbra 2020 – 8 K 5234/19 –, ECLI:DE:VG D:2020:1029.8K5234.19.00 (= juris, bod 85); podobne VG München (Správny súd Mníchov), rozsudok z 12. októbra 2021- M 4 K 20.2386-, ECLI:DE:VGMUENC:2021:1012.M4K20.2386.00 (= juris, bod 102).

- 28 V tejto súvislosti sa vnútroštátny súd domnieva, že v judikatúre Súdneho dvora EÚ zistil rozdiely, ako podľa práva Únie dochádza ku vzniku práva na pobyt.

- 29 Pokiaľ ide o právnu úpravu pridruženia a práva podľa článku 6 a článku 7 rozhodnutia Asociačnej rady č. 1/80 (ďalej len „ARB 1/80“), Súdny dvor EÚ zdôrazňuje, že turecký zamestnanec „má právo na pobyt aspoň v tomto okamihu“ a že priznané sociálne práva to nevyhnutne „implikujú“.

Súdny dvor EÚ, rozsudok z 20. septembra 1990 – C-192/89 (Sevince), ECLI:EU:C:1990:322 (= curia.eu, bod 29), k článku 6 ARB 1/80: po anglicky „the existence [...] of a right of residence“; po francúzsky: „l’existence [...] d’un droit de séjour“;

- 30 V tomto zmysle existuje právo aj v prípade článku 7 ARB 1/80 na základe práva Únie. Tak sa vo veci Bekleyen napríklad uvádza: „nutne zahŕňajú existenciu súvisiaceho práva na pobyt v prospech dotknutej osoby“.

Súdny dvor EÚ, rozsudok z 21. januára 2010 – C-462/08 (Bekleyen), ECLI:EU:C:2010:30 (= curia.eu, bod 17): po francúzsky: „l’existence d’un droit corrélatif de séjour“, v angličtine: „necessarily imply the existence of a concomitant right of residence“.

- 31 Aj vo veci Baumbast, v ktorej išlo o práva na pobyt podľa článku 12 bývalého nariadenia Rady (EHS) č. 1612/68 z 15. októbra 1968 o slobode pohybu pracovníkov v rámci Spoločenstva, Súdny dvor EÚ rozhodol, že podľa článku 12 bývalého nariadenia (EHS) č. 1612/68 „rodič, ktorý má tieto deti v hlavnej starostlivosti, má právo na spoločný pobyt s nimi (...), a to bez ohľadu na jeho štátnu príslušnosť“.

Súdny dvor EÚ, rozsudok zo 17. septembra 2002 – C-413/99 (Baumbast a R), ECLI:EU:C:2002:493 (= curia.eu, bod 75).

- 32 Podobne je to vo veci Chen, v ktorej išlo o skutkový stav s cezhraničným dosahom. K pôvodnému článku 18 ES a smernici Rady 90/364/EHS z 28. júna

1990 o práve pobytu Súdny dvor EÚ uvádza: „Keď právo Únie priznáva právo na pobyt dieťaťu“, potom sú to „tieto isté ustanovenia“, ktoré umožňujú rodičovi „zdržiať sa spolu s ním v hostiteľskom členskom štáte.“

Súdny dvor EÚ, rozsudok z 19. októbra 2004 – C-200/02 (Zhu a Chen) –, ECLI:EU:C:2004:639 (= curia.eu, bod 46), vo francúzštine: „ces mêmes dispositions permettent au parent“, v angličtine: „those same provisions allow a parent“.

- 33 Na rozdiel od toho Súdny dvor EÚ vo veci Zambrano najprv stanovuje negatívne kritérium. V tej veci sa členským štátom „bráni“, aby zamietli pobyt a pracovné povolenie. V porovnaní s uvedenými právami na pobyt podľa práva EÚ, napríklad podľa článku 6 a článku 7 ARB 1/80, to podľa názoru vnútroštátneho súdu má iný účinok. Je zrejmé, že toto právo nevzniká automaticky, nie je implicitné, priamo neoprávňuje na pobyt, keďže členské štáty by mohli mať právo zabrániť pobytu,

Súdny dvor EÚ, rozsudok z 8. marca 2011 – C-34/09 (Ruiz Zambrano) –, ECLI:EU:C:2011:124 (= curia.eu, bod 45).

- 34 Vo veci Chavez-Vilchez Súdny dvor EÚ tiež vychádza z odmietnutia práva na pobyt,

Súdny dvor EÚ, rozsudok z 10. mája 2017 – C-133/15 (Chavez-Vilchez), ECLI:EU:C:2017:354 (= curia.eu, bod 72); v angličtine „a refusal of a right of residence“; vo francúzštine; „dans le cas d'un tel refus“.

- 35 Kompetencia členských štátov („bráni tomu, aby členský štát“) je zároveň formulovaná pozitívne: „priznanie práva na pobyt“,

Súdny dvor, rozsudok z 10. mája 2017 – C-133/15 (Chavez-Vilchez), ECLI:EU:C:2017:354 (= curia.eu, body 73 a 78); podobne Súdny dvor EÚ, rozsudok z 5. mája 2022 – C-451/19 (XU a QP) –, ECLI:EU:C:2022:354 (= curia.eu, bod 48):

v zásade ukladá dotknutému členskému štátu povinnosť priznať tomuto štátnemu príslušníkovi tretej krajiny odvodené právo na pobyt.

- 36 V súlade s tým sa teda druhá otázka týka toho, či je v právomoci členských štátov povinnosť „udelit“ právo na pobyt podľa článku 20 ZFEÚ, teda či toto právo už nevzniklo na základe práva Únie.

Otázka 3 a 4:

- 37 Ak právo na pobyt vzniká na základe práva EÚ, vnútroštátny súd sa pýta, od akého okamihu vzniká toto právo.
- 38 Pritom vzniká jednak otázka, či je na vznik práva potrebná žiadosť. Súdny dvor EÚ na takú žiadosť zrejme prihliada vo veci K. A.,

Súdny dvor EÚ, rozsudok z 8. mája 2018 – C-82/16 (K.A.) –, ECLI:EU:C:2018:308 (= curia.eu, bod 57): „prináleží mu naopak preskúmať uvedenú žiadosť a posúdiť, či medzi dotknutým štátnym príslušníkom tretej krajiny a dotknutým občanom Únie existuje taký vzťah závislosti“.

- 39 Do úvahy však prichádza aj to, že právo žalobkyne na pobyt vzniklo už narodením dieťaťa. Zdá sa tiež možné, že toto právo vzniká až vtedy, keď je zrejmé, že právo na pobyt nemožno priznať podľa vnútroštátneho práva alebo odvodeného práva Únie, napríklad na základe predchádzajúceho rozhodnutia vnútroštátnych orgánov, ktoré môže byť vopred kogentné.
- 40 Tieto otázky napokon vyvstávajú aj vtedy, ak právo nevzniká na základe práva Únie, ale až na základe vnútroštátneho rozhodnutia o vzniku práva podľa článku 20 ZFEÚ. Aj v tomto prípade je potrebné odpovedať na otázku, od ktorého okamihu sa má právo priznať so spätnou účinnosťou.
- 41 Proti uzneseniu nie je možné podať opravný prostriedok.

[omissis] [podpisy]